

Laborator 13 – C# 3.0 și 4.0

Obiective

După completarea acestui laborator veți dobândi următoarele cunoștințe:

- Definirea parametrilor opționali și utilizarea parametrilor cu nume
- Inițializarea obiectelor cu câmpuri publice
- Folosirea variabilelor cu tip anonim
- Scrierea de cod care execută dinamic metode
- Utilizarea de lambda expresii
- Prelucrarea folosind LINQ a colecțiilor

Condiții prelabile

Înainte de a realiza acest laborator trebuie să fiți familiarizați cu următoarele concepte:

- Crearea și apelarea metodelor în C#
- Utilizarea ciclurilor împreună cu vectori
- Clase și obiecte

➤ Exercițiul 1- Parametrii opționali si parametrii cu nume

În acest exercițiu veți crea o funcție care returnează câte numere dintr-un vector *int[]* se găsesc în intervalul descris de primii 2 parametrii și care sunt divizibile cu al treilea parametru. Ultimii 2 parametrii vor fi opționali. Funcția se va apela utilizând parametrii cu nume.

► Crearea metodei

- Creați o metodă statică numită **FilterCount** de tipul *int* care are ca parametrii un vector de tipul *int[]* și 3 întregi în această ordine.
  - **int[] vector**
  - **int min**
  - **int max**
  - **int divisor**
- Creați o variabilă de tipul *int* numită **count**.
  - Inițializați variabila cu 0
- Creați un ciclu **foreach** sau **for** care pentru fiecare element al variabilei **vector** execută următoarele:
  - Verifică dacă elementul este mai mare decât **min** și mai mic decât **max**.
  - Dacă da, atunci verifică dacă este divizibil cu **divisor**.
  - Dacă da, atunci incrementează count.

- La sfârșitul metodei returnați valoarea variabilei **count**.

► Crearea parametrilor impliciți

- Având în vedere că este vorba de o funcție cu rol de filtru, valorile pentru parametrii opționali trebuie alese astfel încât să nu filtreze elemente.
- Pentru parametrul **max** asigurați valoarea implicită **int.MaxValue**.
  - Reprezintă cel mai mare întreg posibil.
- Pentru parametrul **divisor** asigurați valoarea 1.
  - Toate numerele sunt divizibile cu 1.

► Metoda Main

- Creați un vector și atribuiți câteva valori la întâmplare în intervalul [0, 50] .
  - Atribuiți valori la inițializare.
- Apelați funcția **FilterCount** utilizând parametrii cu nume doar atunci când este strict necesar pentru a realiza următoarele:
  - Filtrați elementele în intervalul [0, 20] inversând ordinea parametrilor
  - Filtrați elementele mai mari ca 5 divizibile cu 2
  - Filtrați după toți cei 3 parametri inversând ordinea ultimilor 2 parametri

➤ Exercițiul 2 – Inițializarea obiectelor și variabilelor cu tip anonim

În acest exercițiu veți crea o structură numită **Point3D** care va conține 3 câmpuri publice reprezentând coordonatele unui punct tridimensional. Veți asigura valori câmpurilor unei astfel de variabile la inițializare. Veți crea o variabilă cu tip anonim cu 2 câmpuri pe care o veți folosi pentru a extrage valorile a 2 câmpuri dintr-un obiect **Point3D**. La final veți afișa câmpurile variabilei cu tip anonim.

► Crearea structurii **Point3D**

- Într-un fișier nou numit "Point3D.cs" creați structura cu același nume având 3 câmpuri publice de tipul *int* numite **x**, **y** și **z**.

► Metoda Main

- Creați o variabilă de tipul **Point3D** numită **point** și atribuiți valori la inițializare.
  - Folosiți aceeași construcție ca în cazul inițializării unui obiect
    - **new Point3D()**
    - **new Point3D** - valabil doar dacă urmează să fie asignate valori
  - Adăugați **{ }** și folosiți numele câmpurilor pentru a asigura valori.
    - **{ x = 1, y = 2, z = 3 };**
- Creați o variabilă cu tip anonim numită **variabile** care stochează valorile a 2 câmpuri din variabila **point**.
  - **var variable = new { oy = point.y, oz = point.z };**
- Afișați cele 2 valori stocate în variabila cu tip anonim **variable**.

➤ Exercițiul 3 – Legarea dinamică

În acest exercițiu veți utiliza legarea dinamică pentru a afișa, utilizând aceeași metodă, lungimea unui vector și a unui șir de caractere.

► Metoda PrintLength

- Creați o metodă statică care nu întoarce nici o valoare numită **PrintLength** care are ca parametru un obiect dinamic numit **obj**.
  - `public static void PrintLength(dynamic obj)`
- În corpul metodei afișați lungimea obiectului folosind metoda **Length**.

Observați ce se sugerează Visual Studio în momentul în care tastați "**obj**."

► Metoda Main

- Creați un vector de orice lungime și un **string**.
- Apelați metoda **PrintLength** pentru cele 2 variabile create mai sus.

➤ Exercițiul 4 – Metode extensie

În acest exercițiu va trebui să adăugați funcționalitate clasei **string** astfel încât să puteți afișa text indentat și cu diferite simboluri la început, în funcție de nivelul de indentare.

► Metoda CreateIndentation

- Creați o clasă statică numită **StringExtension** în fișierul Program.cs.
- În interiorul acestei clase creați o metodă publică statică numită **CreateIndentation** care primește ca argument un întreg numit **level** și întoarce o valoare de tipul *string*.
  - **public static string CreateIndentation(int level)**
- Înainte de primul parametru inserați un parametru de tipul *string* precedat de cuvântul cheie *this*.
  - **this string str**
- În corpul metodei folosiți instrucțiunea *switch* pentru a acoperii mai multe posibilități de indentare.
  - pentru valoarea "1" adăugați înaintea lui **str** "\tx "
  - **str = "\tx " + str;**
  - pentru valoarea "2" adăugați înaintea lui **str** "\t\t+ "
  - **str = "\t\t+ " + str;**
  - pentru valoarea "3" adăugați înaintea lui **str** "\t\t\tto "
  - **str = "\t\t\tto " + str;**

► Metoda Main

- Folosiți *Console.WriteLine* pentru a testa metoda **CreateIndentation** a unui obiect de tipul *string*.
  - `Console.WriteLine("heading 1".CreateIndentation(1));`
  - `Console.WriteLine("heading 2".CreateIndentation(2));`
  - `Console.WriteLine("heading 3".CreateIndentation(3));`

➤ Exercițiul 5 – Expresii lambda

În acest exercițiu veți utiliza o lambda expresie pentru a putea sorta descrescător un vector folosind metoda *Sort*.

► Metoda Main

- Declarați un vector de întregi numit **vector**
  - **int[] vector = {1, 5, 2, 9, 4, 0};**
- Utilizând *Array.Sort* sortați vectorul **vector** utilizând ca expresie lambda care primește 2 parametrii și returnează valoarea primului scăzut cu al doilea
  - **Array.Sort(vector, (x,y) => y-x);**
- Afișați valoarea fiecărui element utilizând instrucțiunea *foreach*.

